

> Famílies i professorat: revetir les retallades i més inversions

Nou curs escolar, vells i greus problemes

Pep Valenzuela

«**N**o a la privatització dels serveis públics», reclamaven el passat 28 de setembre les manifestants convocades per la Plataforma Aturem la Llei Aragonès, de la qual en forma part la Pepeta, coordinadora d'AMPAs i AFAs de Terrassa. «Tenim sobre taula moltes denúncies i feina, participem en aquesta mobilització perquè planteja el que nosaltres ja recollim en les nostres demandes», explica en Santi Moreno, de l'AMPA Agustí Bartra i membre d'aquesta coordinació.

D'altra banda, afegeix i destaca, aquest posicionament no només de la coordinació egarenca, sinó que «és el mateix ja plantejat per la FaPaC (federació catalana d'AMPAs i AFAs). Ara, volem intervenir des del carrer en el debat de la dita Llei Aragonès, però plantejarem un moviment en favor dels serveis públics».

A Terrassa, les preocupacions principals ara són les altes ràtios i els dits «bolets» (barracons) que han sorgit aquest any, concretament 8 a sengles escoles, en definitiva, «la inquietud per la massificació». La Pepeta demana també considerar el temps del migdia com a temps d'escola i la municipalització del servei de menjadors. Han tingut reunions amb l'Ajuntament, «però està tot molt verd, encara que es veu voluntat d'escoltar, però no podem dir si serà positiu o no», considera amb poca confiança. Aquestes reivindicacions s'emmarquen en el context de lluita contra la segregació.

«L'opinió més compartida a la coordinadora», declara en Santi tot informant que el funcionament és assembleari i que totes les AMPAs i AFAs mantenen la seva independència, «és

■ La Pepeta (Santi Moreno, al centre) participà en la manifestació contra la Llei Aragonès del 28 de setembre.

PV

que acceptem totes les places públiques que sobrin a Terrassa, perquè és el que fa falta; però denunciem la manca d'espai, manquen escoles, per això parlem de planificació escolar, cal seure a taula per estudiar i decidir les escoles que cal fer. Això és molt clar per nosaltres i ho hem parlat amb l'Ajuntament».

La massificació ja és un problema i, alerta, «totes les projeccions estadístiques parlen d'un gran creixement de població a la ciutat. O sigui que el problema es farà molt més gran. No

volem sorpreses, volem planificació». Per això un dels lemes de campanya amb més suport és el ja conegut: «Stop improvisació escolar».

Per a la FaPaC i bona part de les entitats de la Pepeta, la solució per a la segregació és «treure el lliure accés al centre i els concerts». Això, avui, reconeix en Santi, «és quasi una utopia, però pel camí es pot fer diferent. Per això denunciem el pacte contra la segregació, perquè considerem que afavoreix la concertada, la normalització». Afirma que «la reserva de places

per a la concertada al final és com una subvenció, un rescat quan li està baixant la demanda». De totes maneres, aclareix, «això està sobre taula de la Pepeta, cal debatre i posicionar-se».

Aquesta coordinadora, mentrestant, va creixent i ja suma més de 30 associacions d'escola primària, instituts, i bressols. Es van constituint a poc a poc, atenent els diferents ritmes de participació i diversitat d'opinió. De moment, tenen el reconeixement de la FaPaC com a coordinadora local de Terrassa.

CCOO: 43.000 M € deixats d'invertir entre 2010 i el 2017

«Quan acabi el 2019, el Govern de la Generalitat haurà deixat d'invertir, des del 2010, més de 8.500 milions d'euros per les polítiques d'austeritat extrema i per les pròrrogues pressupostàries», afirma el sindicat CCOO d'Educació Pública en el seu butlletí informatiu de setembre. Una dada esfereïdora que, tanmateix, queda petita al costat dels «43.000 milions d'euros més» que, entre el 2010 i el 2017 s'haurien d'haver invertit en el conjunt de les administracions educatives, segons CCOO.

Com en altres sectors, com per exemple la Sanitat, «només la professionalitat de les treballadores de l'educació ha aconseguit equilibrar les incompetències polítiques, la manca de recursos i la sobre càrrega de feina», conclou el sindicat.

I és que ara «faltarien milers de docents per poder estar en la mateixa situació que el 2010 i per implementar una veritable escola inclusiva», afegeix encara. Un escenari, tot plegat, bastant difícil, més segurament del que pensen algunes administracions i partits, més preocupades amb altres qüestions.

A Terrassa, el passat 18 de setembre es van reunir al centre cívic President Macià representants sindicals de CCOO. Els problemes principals són la sobreràtio d'alumnat per aula i els derivats de la segregació escolar, informa l'Agnès Solà, coordinadora d'Educació Pública al Vallès Occidental: «Ni estudis ni mesures no donen resultats, el professorat es queixa de les condicions de treball, de problemes greus amb les persones que necessiten atenció especial».

Els instituts-escola podrien funcionar bé, diu, «però s'està fent de qual-

T. Ciurana: «els drets de l'alumnat s'han de garantir»

P.V.

«A Terrassa tenim una situació difícil, no és nova, fa anys», afirma la Teresa Ciurana en fer balanç general de l'Educació a la ciutat. Professora durant dècades, membre de consells escolars i presidenta de l'Associació de Mestres Alexandre Galí, l'ara regidora responsable de l'àrea coneix molt bé el terreny que trepitja.

Terrassa, diu, «no es comporta com les ciutats del voltant», perquè està creixent molt amb l'arribada de gent d'altres comunitats i poblacions de l'entorn. Això comporta que hi hagi una «matrícula viva importantíssima que canvia l'escenari previst, calen més places de primària, no paren d'arribar alumnes. Entre juliol i el 4 de setembre, tenim 300 sol·licituds fora de termini de 1a i unes 170 de 2a. Aquí hi ha alguns canvis interns, però les més són de fora. Gestionar això és complicat», assegura en informar que la previsió de màxim creixement d'alumnat de 2a serà el curs vinent, sense que pari de créixer el de 1a. I ara ja, «els instituts estan plens, plens...».

L'Ajuntament, lamenta, no té competències en Educació; la responsabilitat és del Departament de la Generalitat; però «els nens i nenes de Terrassa són ciutadanes de ple dret, i és una decisió estratègica bàsica, fonamental, que tinguem una escola en les millors condicions; a més, perquè el seu projecte de vida en depèn molt del que puguin fer en aquests anys».

Durant l'estiu, assegura, van «lluitar i treballar perquè no volíem continuar igual, volem revertir». S'ha aconseguit, informa, un mestre per a cada un dels 8 grups addicionals, en diferents zones de la ciutat, a les escoles: Antoni Ubach (1r de 1a), Bisbat d'Ègara (2n 1a), Agustí Bartra (P5), Roc Alabern (4t 1a), Joan XXIII (3r 1a), Lanaspas Giralt (4t 1a), Abad Marcet (5è 1a), Josep Ventalló (P3), aquest darrer mig grup obre la possibilitat de recuperar la línia de P3 que anteriorment suprimida.

«Per primer cop en molt de temps», afegeix, «s'ha pogut baixar ràtios» en escoles com el Bisbat d'Ègara i també l'Antoni Ubach, de 27,6 alumnes a 22,75, al primer, i més encara al segon. «Calen especialistes», matisa, «però és millor la situació, permet organitzar-se millor». De totes maneres, com deia abans, com que hi ha molta matrícula viva «això no para de moure's i cal estar sempre alerta».

El nou equip de govern aposta en ferm pel model escola-institut. De moment, a la ciutat n'hi ha un, el Pere Viver, i es treballa per «desencallar» el projecte al Sala i Badrinas. «Treballem per aquest model. Crec que és

la millor opció, perquè les famílies no han de patir per la continuïtat del projecte educatiu ni per les places escolars en el canvi de cicle».

D'altra banda, el model fa que no es perdi alumnat; la Teresa Ciurana assegura que «està comprovat amb dades objectives que amb l'escola-institut es perden bastants menys alumnes, que estan entre els 3 anys i els 16 en un mateix ambient. Ni que sigui per això ja és bo».

En tot cas, el gran problema de cara a les inversions necessàries, es justifica la regidora, «és el dels pressupostos de la Generalitat, prorrogats des del 2017, i cada any augmenta el professorat i s'han de pagar més nòmines. Espero que a inici del 2020 tinguem pressupostos i això pugui fer efectiva l'aposta pel Sala i Badrinas i els altres projectes».

Pel que fa al problema de la segregació escolar, cal recordar que Terrassa és la ciutat amb el problema més greu a Catalunya, tal com posà en evidència un estudi del Síndic de Greuges. Ciurana diu que amb els grups addicionals miren que «no plogui sobre mullat i que qui arribi vagi a escoles amb menys peticions». L'escolarització equilibrada estaria anant endavant; de fet, assegura, les mesures van començar a concretar-se en el curs passat.

En l'estrena del nou curs i quasi també de regidora responsable de l'àrea, la Teresa Ciurana assegura que estan parlant amb tothom. Ja ho han fet amb la coordinadora Pepeta i amb les AMPAs que ho han necessitat o demanat. Un diàleg que, subratlla, volen mantenir obert tot el temps.

Amb relació als problemes a l'escola Auró, abans President Salvans, informa que hi ha un equip directiu nou, amb la mateixa directora. Bona part del professorat també és nou, afegeix, perquè va concursar i marxar a altres escoles, entre altres motius, segurament «pels rumors diversos i infundats que corrien el curs passat». Es manté el projecte educatiu, de treball per ambients.

Les denúncies sobre suposats cobraments «il·legals» de quotes per materials i sortides no tindrien base jurídica, segons la regidora, tot i admetre, però, que potser podrien ser «alegals» o «paralegals», però que és una forma que «totes les escoles de Terrassa i altres poblacions han de cobrir amb una aportació voluntària de les famílies part de despesa en material escolar i activitats que d'altra manera no es podrien fer». En aquest punt, assegura Ciurana, «es té en compte la gent que no pot i, per tant, es va a picar a les diferents portes per aconseguir ajut per aquestes famílies, per material i sortides, sempre ha estat així i això es continua fent».

sevol manera, sense instal·lacions a mida ni projectes ben definits». És greu també el problema amb les dotacions de Suport per a l'Escolarització Inclusiva, «deficients en algunes de les escoles on hi ha, però ni tots els centres que necessiten ho tenen. Normalment es concentren les necessitats especials en determinades escoles, per concentrar recursos, però sempre hi ha manca». Parlant de vetlladores, denuncia l'Agnès, la manca seria molt gran, «la situació és molt precària, per no dir altra cosa, en diferents escoles».

Assegura també que, a dia 18 de setembre, mancava encara molt professorat per nomenar. Això, en un context de ràtios que superen àmpliament el nivell establert, tant a 1a com a 2a.

La segregació, considera l'Agnès, es troba arreu, però «a Terrassa és clarament més greu, el professorat parla de guetos. Les mesures no van, es matrícula on es vol i es fa molt malament la distribució de zones». A Terrassa i el Vallès cal encara afegir el problema d'escoles on hi ha instal·lacions amb amiant sense data de retirada, tot i haver estat identificades i denunciades.

En aquest context, el professorat pateix una pressió laboral i emocional molt forta, «amb moltes tasques que no ens corresponen, clar que som molt vocacionals i fem el que calgui per atendre l'alumnat bé», i apunta encara «malgrat l'excés de burocràcia».